

צב:

עין משפט
נר מצוה

ה א מ"י פ"ג מה"ל פסח"ט
הלכה יט:
ו ב מ"י שם הלכה יח:
ז ג מ"י פ"א שם הלכה יא:
ח ד מ"י פ"ב שם הלכה כ:
ט ה מ"י פ"ח מה"ל מצה"ק
הל"ט דלא כר"ט:

תורה אור השלם

1. הבנות והנחשט אהה
יאבלינה במקום קדש תאכל
בחדר אהל מעור:
ויקרא ו, יט
2. כל אשר יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד
אשר יזה עליה תכבס במקום
קדש:
ויקרא ו, כ

מוסף רש"י

וְקָרָא וְאָבְעֵי וְחִרְדָּה. חֲסִידָתָא
 עֲשִׂיתָ לִּי בְּיָמֵינוּ מִתְּחִילתָא כְּלִיבָא מִגְדָּ
 חֲתִיבָא לֵךְ (וְכַסֵּי) לְמִתְּחִילתָא
 וְתוֹמַתָּא, וְיִקְרָא יִתְּחִילתָא קֵץ שֶׁל
 מִתְּחִילתָא עַד עַתָּה כִּיחֵס חֲתִיבָא דִּין
 מִתְּחִילתָא הַמִּזְכָּר (וְיִקְרָא) חֲסִידָתָא
 הַרְפוּ שְׁחִיבִים דְּמִתְּחִילתָא חֲסִידָתָא
 בְּמִינֵינוּ. לֵךְ לְמִתְּחִילתָא קֵלָתָא
 מִדְּרָגָה וְנִסְתַּל כִּדְּרָא לֵךְ לֵךְ
 לְמִתְּחִילתָא (וְיִקְרָא) חֲסִידָתָא
 לְחֵץ חֲסִידָתָא. יִרְאֵה דְּמִתְּחִילתָא
 חֲסִידָתָא בְּיָמֵינוּ מִתְּחִילתָא מִתְּחִילתָא
 כִּיחֵס חֲסִידָתָא, וְכִיחֵס חֲסִידָתָא
 דְּקֵץ (וְיִקְרָא) חֲסִידָתָא
 כִּיחֵס חֲסִידָתָא חֲסִידָתָא חֲסִידָתָא
 (וְיִקְרָא) חֲסִידָתָא

ליקוטים

[illegible]

שיטה מקובצת

תודיה או חבי כול דש לחלק
ודיבא דקאי אקרא בל
פין פסחוס דף פיה פיה
(ד"ה לחלק):

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

וְקָרָן וּמִצְעָה וְחֹדֶרָה. מִמֶּנּוּ אִי חֹמֶר יִקְחִישׁ הָאֵל לֹא הוּא אֲלִינָה
דָּהָר מִנֵּהוּ מִמָּלְאָךְ לְדֹחַי לִי חֹדֶרָה לִי הֵי חֶרֶן בְּדִמְיוֹ
לְעִיל בְּפֶקֶד אֲמֹר מִקּוֹמִן (דף 22.) דְּלִפְנֵי רַבִּי וְרַ"ל בְּרַ"שׁ וְשֵׁם רֹאשׁ
הַסֵּפֶר אֲמַר הֵן קָרָן לְמֵאנָן לְדֹחַי לִי חֹדֶרָה מִמָּלְאָךְ לְדֹחַי לִי * וְכֵן אֲמַר
לְפָנֶיךָ לְעִיל בְּפֶקֶד 100 (דף 21.) וְהִיא
לְפָנֶיךָ לִי חֹדֶרָה וְחֹדֶרָה

וקרן ואצבע וחזרה ואישים אדרבה חטאת העוף הוה ליה לרבוויי שכן חוץ כמותה ואכילה כמותה הנך נפישין רב יוסף אמר אמר קרא ^א יאכלנה ^א לזו ולא לאחרת בנאכלות מיטע הכתוב ואלא זאת ל"ל ^א לא זאת הוה אמינא יאכלנה אחריה דקרא ^א קמ"ל רבה אמר אמר קרא ^ב אשר יהי בהזאות ^ב הכתוב מדבר ^ב והתניא ^ב אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות לענין מריקה ושטיפה אבל לענין כיבוס אשר זה כתיב אי הכי אחד הנאכלות ואחד הפנימיות אחד הפנימיות ואחד הנאכלות אי הכי חטאת אחד הפנימיות ואחד הנאכלות אי הכי חיצונה העוף נמי מיטע רחמנא זאת אי הכי חיצונה נמי ליה ריבה רחמנא תורת ומה ראתי מסתברא חטאת בהמה הוה ליה לרבוויי שכן בהמה שחיטת צפון וקבלת כלי וקרן ואצבע וחזרה ואישים אדרבה חטאת העוף הו"ל לרבוויי שכן הואה כמותה הנך נפישין ^ב בעי רבי אבין ^ב חטאת העוף שהכנים דמה בצוארה בפנים מהו צוארה ככלי שרת דמי ומיפסיל או דלמא צוארה כבהמה ^ב דמיה אמר רחמנא ולא בשרה ת"ש ^ב פירכסה ונכנסה לפנים וחזרה כשירה הא הכניסה ^ב פסולה וליטעמך נבי קדשי קדשים דקתני ^ב פירכסה ויצאה לדרום וחזרה כשרה הא הוציאה פסולה אלא האי יצתה לחוץ איצטריכא ליה ה"נ יצתה לחוץ איצטריכא ליה בעי רבי אבין ^ב נישך על הרצפה ואספה מהו אצטריכא אוספו דלא אצטריכא רחמנא כלי שרת והלכך אוספו וכשר או דלמא מיפסיל פסל ביה רחמנא כלי שרת והלכך אוספו ופסול אמר רבא ת"ש יכול יהא דם חטאת העוף טעון כיבוס תלמוד לומר זאת ואי ס"ד וק"ל דהא אפסיל לה באייר כלי אמר רב ^ב כלי בצוארה בעא מיניה לוי ^ב יתו מבגד ה לביבוס ^ב או דלמא לא ^ב א"ל ^ב שאלה אספו וכשר הא כשר ואי אספו ופסול אלא ה לז שעת הכושר ונפסלה דמה טעון כיבוס

[illegible]

יאכלנה לוו ולא לאחרת. יאכלנה חדא משמע לומר באחת מן הנאכלות כדבתי לך הענין הזה ולא בכל הנאכלות נתחשטה החשטות העוף שהיא נאכלת מדברים האמורים בענין ומה אמור בענין כינוס מריקה ושטיפה: אורחיה דקרא. שכל הענין בלשון זה

נאמר [ויקרא ו'] תשטט החטאת בצנורה
מדמה: רכס אמר. הלי פירכ
דפרכת דלמא פנימיות נחמטט
ממעטוט דלמא עיקר כיוס פנימיות
כמיז דלמא זיה בנימאות הכמוז מדבר
והיינו פנימיות כמיז ד' בןן הוזה
על הפרכת אלב בחיזיות אין כמוז
הוזה וחיזיות הוזה דלחיתרבו מתור:
הוא תנא דמגני' א"ע שלי' הכמוז
מדבר אלב בנאכלות קאמר. אלמא
עיקר קרא בחיזיות הוזה דכמיז
פנימיות מתור לחיתרבו: ה"ק אף
על דא דאמר חתום חתום חתום חתום

בְּלוֹת וְאֶחָד הַפְּנִימִיּוֹת
וְאֶכְלוֹת מִיבֵעִי לִיה תָּנִי
אֶכְלוֹת אִי הִכִּי חֲמַטָּה
זֹאת אִי הִכִּי חֲצִיגָנָה
תּוֹרֵת וּמָה רָאִיתָ
הָיָה לִיה לִרְבּוּי שֶׁכֵּן
לֵחַת כָּלִי לִקְרָן וְאֶצְבֵּעַ
חֲמַטָּה הָעוֹף הָרִ"ל
הָיָה הֵנָּה נִפְשִׁין ^א בְּעִי
שֶׁהֵכְנִים דְּמָה בְּצוּרָה
יֵשׁ שֶׁרֶת דְּמִי וּמִיפְסִיל
מָה ^ה בְּדִרְמָה אִמֵּר
יֵשׁ ^ז בְּפִירְכָּסָה וּנְכֻסָּה
אִם הִכְנִסָּה ^ח פְּסוּלָה
שִׁשִׁים דְּקִתְנִי ^י בְּפִירְכָּסָה
כִּשְׂרָה הֵן הָרִיצִיָּה
לְחֹץ אִיצְטְרִיכָא
אִיצְטְרִיכָא לִיה בְּעִי רַבִּי
הֲרֻצְפָּה וְאִסְפָּה מָהוּ
כִּיָּה רַחֲמָנָא כָּלִי שֶׁרֶת
יֵשׁ דְּלִמָּא מִיפְסִל פְּסִל
וְהוֹלֵכְךָ אוֹסְפוֹ וּפְסוּל
הָא דֵּם חֲמַטָּה הָעוֹף
וְזִמְרָא זֹאת וְאִי סִ"ד
בְּאִוִּיר כָּלִי אִמֵּר רַבִּי
נִינָה לִוִּי ^א יִתְּנוּ מִבְּגַד
לָא ^ב א"ל ^ג יִזְזֵה שְׂאֵלָה
יֵשׁ אוֹסְפוֹ וּפְסוּל אִנָּא
לִיה דְּמָה טַעוֹן כִּיבוֹם

מן כלי על הדפסה ואספו ואחר כך יתנו על הסנד דהם
 חזק לחזק לביכוס אדמי ממות הוזה ולא קרינא ביה ראי
 ת ואשכך עליה: **אואוספו וכשר.** ואשכך לחזק לביכוס לא
 הא כשר. ושעון האחרון כיכוס: **ואם יתנו לומר שאם אואוספ**
 ממות דמי: **אנא כרע ס"ל.** לחזק לומר (דף ג.) היטה לא שעת
 תגל ויהיה לו אשכך הכשר ואחר כך נפסל בגיפלתו על גבד ראשון:

מסורת הש"ס

(א) [למיל יא.] (ב) לעיל ט.
(ג) [לעיל: ב"ק קטו.] (ד) ח"ב
צו פ"ו ה"א, (ה) חוספא
ובחים פ"ח ה"ג, (ו) [ופ"ג
מ' שם כ: ד"ה אחד, פסחים
פ"ה ק"ד ד"ה אחד, טוכ"ב ד"ה
אח"כ כחצות כ: ד"ה אחד י"ג
קידושין י"ג ד"ה כסף, מנחות
סג: ד"ה רצין]

הגהות הב"ח

(א) גמ' וזהו תנא חס"ס:
(ב) רש"י ד"ה וצ"ל לדרום וכו'
בהאיא, ג"כ בקדשי קדשים:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה וקצין וכו' וכן צריך
לפרש. וכן לקמן דף לד ע"ב:

שינויי נוסחאות

[illegible]